

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΤΗ

Προεκλογική περίοδος και μετά...

Και ξαφνικά προέκυψαν εκλογές για τις 25 Γενάρη και σύντομη προεκλογική περίοδος.

Ακούσαμε, αυτό το διάστημα, αρχηγούς κομμάτων, υπουργούς, δημοσιογράφους και άθλους να εκθέτουν προγράμματα και απόψεις περί παντός επιστητού. Όλοι κατείχαν την αλήθεια, όπως ισχυρίζονταν. Και αυτό δεν έγινε τώρα, γίνεται σε κάθε προεκλογική περίοδο. Με τόσες αλήθειες τα χρόνια της δημοκρατίας, μετά το 1974, θα έπρεπε να έχει γίνει η Ελλάδα τουλάχιστον μια χώρα ανεπτυγμένη και πολιτισμένη. Όμως τα τελευταία πέντε χρόνια βιώνουμε τη χρεοκοπία, την εθνική μας εξάρτηση, την ανεργία, τη μείωση αποδοχών, την ανέχεια, τη διαρκή ανασφάλεια, το φόβο για το αύριο, την μετανάστευση των νέων μας, βιώνουμε την υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου, τα κόκκινα δάνεια κ.τ.λ.

Ποια είναι η βασική αιτία της παρακμής; Κατά την άποψή μας, οι κυβερνώντες έβαζαν πάντα το πολιτικό και ακόμα χειρότερα το ατομικό τους συμφέρον πάνω από το εθνικό. Δεν τους απασχολήσε ποτέ αυτό το απλό και γνωστό: αν το καράβι που είμαστε όλοι εμείς επάνω δεν είναι ασφαλές, τότε όλοι κάποια στιγμή θα βουλιάξουμε. Ή μήπως βουλιάζει μόνο η μαρίδα, ενώ τα μεγάλα γάρια έχουν πολλούς ήσυχους;

Στα χρόνια της δημοκρατίας κυριάρχησαν πολιτικές επιλογές και τακτικές με κομματικούς στρατούς που, στο όνομα τάχα του ιδεολογικού αγώνα, διέδυσαν συνδικαλισμό, ασφάλεια και δεοντολογία.

Σήμερα έχουμε ένα νέο πολιτικό τοπίο. Θα καταφέρουν άραγε οι εκλεγέντες να συνεργαστούν σε κάποιο πρόγραμμα που θα φέρει μια ακτίνα αισιοδοξίας και μια προοπτική για το μέλλον; Θα γίνουν μαθήματα τα παθήματα του παρελθόντος; Θα καταλάβουν επιτέλους ότι ο τόπος έχει ανάγκη από έργα και όχι από λόγια;

Σχεδόν όλοι οι πολίτες συμφωνούν σε μερικά βασικά που χρειάζεται άμεσα η χώρα, όπως:

◆ Να υπάρξει μια διευθέτηση του χρέους και να φανεί μια ελπίδα απεξάρτησης από την επικυριαρχία των δανειστών μας.

◆ Να υπάρξει αύξηση της παραγωγικότητας, ανταγωνιστική οικονομία και πενταετές τουλάχιστον αναπτυξιακό πρόγραμμα.

◆ Να παταχθεί η διαφθορά και η ατιμωρησία.

◆ Να υπάρξει μια σοβαρή διακυβέρνηση από την οποία θα προκύψουν πλεονασματικοί προϋπολογισμοί και αναπτυξιακοί οργανισμοί, μείωση της ανεργίας, ανάσχεση της ροής των νέων μας στο εξωτερικό, αξιοπρέπεια, δουλειά, παιδεία, ασφάλεια για τον Έλληνα πολίτη.

◆ Να παραμεριστούν επιτέλους οι κομματικοί στρατοί, τα κομματικά κριτήρια και να επιβέγονται όλοι με αξιοκρατικά κριτήρια.

◆ Να μην αλλοιώνονται οι νόμοι με προσθήκη ευνοϊκών διατάξεων για τους ημετέρους.

◆ Να εργαστούν, επιτέλους, για το καλό της Ελλάδας.

Ο χρόνος θα δείξει πώς θα πορευτεί η χώρα. Ο χρόνος θα επαληθεύσει τις ελπίδες ή θα τις ματαιώσει.

Η ΣΑΜΗ ΧΩΡΙΣ ΚΑΡΑΒΙ

Σάμη - Πάτρα, Πάτρα - Σάμη, καράβι Γιόκ!

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΣΑΚΚΑΤΟΥ

Η Κεφαλονιά από την αρχαιότητα ήταν Τετράπολις. Τέσσερις πόλεις ανεξάρτητα κράτη. Κράνη, Πρόννοι, Σάμη και Πάλη.

Η Σάμη ανέκαθεν υπήρξε το επίγειο της Κεφαλονιάς, γιατί βρίσκεται περίπου στη μέση της, στα ανατολικά της και είναι αναλογικά το πιο κοντινό λιμάνι σε όλα τα σημεία του νησιού, βρίσκεται δε σε μια οριζόντια ευθεία από την Πάτρα.

Ο γράφων, γεννημένος το 1930 — αν εξαιρέσουμε την κατοχή — δεν θυμάται ποτέ τη Σάμη χωρίς καράβι.

Κι όμως, στην εποχή της πλήρους διάλυσης των πάντων, με την πλήρη κυριαρχία της ιδεοληψίας της θαυματουργής ιδιωτικής πρωτοβουλίας με αποκλειστικό σκοπό το ατομικό κέρδος κι ας πάει να κουμπουριάσει η κοινωνία, όλα μπορούν να συμβούν.

Με τον καταστροφικό, μετά τον «Καποδίστρια», «Καλλικράτη», οι επτά Δήμοι της Κεφαλονιάς, Αργοστολίου, Παλικής, Λειβαθούς, Ελιού-Πρόννων, Σάμης, Πυλάρου, Ερύσσου και η Κοινότητα Ομαλών, έγιναν ένας Δήμος. Όλο το νησί ένας Δήμος. Ο «Δήμος Κεφαλονιάς» με δύο (2), αναζωογονώντας και την παλιά αντιδικία/αντιπαράθεση γι' αυτό το ζήτημα: Το Κεφαλληνία με δύο (2) το Κεφαλονιά με ένα ή και τα δύο με δύο (2).

Κάποιοι απ' τους Δήμους αυτούς είχαν προφέρει σημαντικό έργο. Κάποιοι άλλοι

τίποτα.

Και το νησί της Ιθάκης, το Θιάκι, που ανήκει κι αυτό στο νομό Κεφαλληνίας και Ιθάκης, «ιμπεριαλιστικό» νομό που επεκτείνεται ως τις ακτές της Αιτωλοακαρνανίας, συμπεριλαμβάνοντας και όλα τα νησιά και τις βραχονησίδες των Εχινάδων Νήσων, που τώρα τα ξεπουλάνε πυρ-παρα, αποτελεί κι αυτό, το Θιάκι, το **Δήμο Ιθάκης**. Τώρα, ο ένας Δήμος έχει κάμει εκ των πραγμάτων όλο το νησί πρωτεύουσινανοκεντρικό. Για το παραμικρό ζήτημα θα πρέπει να πας στο Αργοστόλι.

Οι πρώην Δήμοι, που κάποιοι λειτουργούν και ως τοπικές εκπροσωπήσεις του ενός νέου Δήμου, υπολειπομένη, με ελάχιστο προσωπικό και σχεδόν χωρίς καθόλου μέσα.

Και ερχόμαστε στο μεγάλο πρόβλημα του καραβιού της Σάμης.

Εδώ και πολλά — πολλά χρόνια, από προπολεμικά, μετά την «Πύλαρο», την «Ασσο» και τον «Πολικό» και το ιταλικό άσπρο καράβι, που βέρναγε μέσα από τον πορθμό, τα δελινά, κάθε Σάββατο, μέχρι λίγο πριν απ' τον πόλεμο, και σφύραγε λυπητερά μοιρολογώντας τους δύο ψαράδες που είχε πνίξει παρασερνοντας τη βάρκα τους, μπροστά από το Σταυρό της Ιθάκης, μεταπολεμικά υπήρχε ο «Γλάρος», το «Κωστάκης Τόγιας», και κάποια άλλα και εδώ και αρκετά χρόνια το «Κεφαλονιά» των Στριντζήδων, που έκανε δυο δρομολόγια την ημέρα, Πάτρα - Σάμη - Ιθάκη και αντίστροφα. Έφευγε το πρωί μετά

τις 8.00 από τη Σάμη, έφτανε γύρω στις 12.00 στην Πάτρα, έφευγε από εκεί στις 12.30, έφτανε στη Σάμη μετά τις 15.00, πήγαινε στον Πίσω Αετό της Ιθάκης και επέστρεφε κι έφευγε στις 17.00 από Σάμη για Πάτρα. Έφτανε εκεί κατά τις 20.00, έφευγε ξανά για την Σάμη και έφτανε πάλι εκεί κατά τις 23.00. Πήγαινε και διανυχτέρευε στην Ιθάκη και το πρωί γύριζε στη Σάμη, απ' όπου έφευγε στις 8.00 για την Πάτρα.

Έτσι, το καράβι αυτό εκάλυπτε πλήρως τις βασικές συγκοινωνιακές ανάγκες και των δύο νησιών. Το καλοκαίρι πιάνανε στη Σάμη στο πήγαινε-έλα στην Ιταλία και ιταλικά καράβια, που επίσης εξυπηρετούσαν και τοπικά ή και ελληνικά εξωτερικών γραμμών, Πρίντζι, Μπάρι. Υπήρχε επίσης γραμμή Κυλλήνης - Πόρου και το καλοκαίρι μπαίνανε εξτρά πλοία και για Αργοστόλι και Ληξούρι.

Εκτός από αυτά υπήρχαν και οι τοπικές «παντόφλες», μικρά φέρυ-μποτ, Σάμη - Αστακό, Σάμη - Πισαετό - Φισκάρδο - Λευκάδα κ.λπ. Έτσι η Κεφαλονιά είχε τις καλύτερες θαλάσσιες συγκοινωνίες. Όμως, μετά τον «Καλλικράτη» το «Κεφαλονιά» αγοράστηκε από τον επιχειρηματία, πρώτον σε σταυρούς σύμβολο του συνδυασμού του εκλεγέντος Δημάρχου Κεφαλονιάς και πρώην βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας Αλέξανδρου Παρίση, Διονύση Λυκούδη, λέγεται δε πως και ο Δήμαρχος έχει κι αυτός μετοχές στην εταιρία του αγοράσαντος το πλοίο. *Βλέπε σελ. 7*

Συνεστίαση-χορός της Ένωσης Πυλαρέων

Την **Κυριακή μεσημέρι (ώρα 13.00) στις 8 Μαρτίου 2015** (ημέρα της γυναίκας) η Ένωσή μας θα πραγματοποιήσει συνεστίαση-χορό στο κέντρο «**Το Ποστάλι**» (**Μ. Γερούλανου 98 - Αργυρούπολη Τηλ. 210-9601494**). Το κέντρο βρίσκεται σε απόσταση 200 περίπου μέτρων από το σταθμό του Μετρό Αργυρούπολη. Θα έχουμε την ορχήστρα του **Βαγγέλη Ασκητή** με ποικίλη μουσική και επιπλέον το βιολί του **Ζήσιμου Σκλαβονάκη** που θα παίξει τους κεφαλονίτικους χορούς μπάλο, διβαράτικο... Η τιμή της πρόσκλησης είναι 25 ευρώ και περιλαμβάνει πλούσιο μενού, ορεκτικά, γλυκό, παρασκευασμένα από την κεφαλονίτισσα ιδιοκτήτρια του κέντρου. Στην τιμή της πρόσκλησης περιλαμβάνονται επίσης το κρασί και τα αναψυκτικά.

Τηλέφωνα επικοινωνίας: κα. Μουστάκη - Μυλωνάκη Ευσταθία 210-4112829, 6937154626, κα. Τσιναρίδη - Βινιεράτου Δώρα 210-5912283, 6936826199.

Σε όλους τους Πυλαρινούς, στα μέλη, στους φίλους και τους αναγνώστες της εφημερίδας μας **ευχόμαστε**

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΝΕΟ ΕΤΟΣ 2015 ΜΕ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟ

Η Πρόεδρος και το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Αγαπητά Μέλη και Φίλοι Ο Λογαριασμός της Ένωσης, για όσους επιθυμούν να καταθέσουν για την συνδρομή τους ή για οικονομική ενίσχυση της Ένωσης είναι:

Τράπεζα: ALPHA BANK
Όνομα λοχ/μου: ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΥΛΑΡΕΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
Αριθμός Λογαριασμού: 484002002000070
IBAN Λογαριασμού: GR 9201404840484002-002000070

Παρακαλούμε οι καταθέτοντες χρήματα να αναγράφουν και το όνομά τους. Τα ονόματα των καταθετών και το ποσό κατάθεσης θα δημοσιεύονται στην εφημερίδα «Η ΒΟΗ ΤΗΣ ΠΥΛΑΡΟΥ» στη στήλη ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ.

Το Δ.Σ. της Ένωσης των Απανταχού Πυλαρέων

Ο ΕΑΥΤΟΣ

Της περισσότερες φορές δεν είμαστε αληθινοί, όταν παρουσιάζουμε δημοσίως τους εαυτούς μας, γιατί θέλουμε να εξασφαλίσουμε την αγάπη των άλλων. Εν ονόματι αυτής της αγάπης των άλλων, παρουσιάζουμε μόνο τα καλά μας, κρύβοντας τα αρνητικά του εαυτού μας. Αυτό αλλοιώνει την εικόνα μας. Ο αληθινός εαυτός μας είναι όλα μαζί. Φοβόμαστε όμως ότι, αν οι άλλοι δουν τα αρνητικά μας, δεν θα μας αγαπήσουν ποτέ. Και έτσι θυσιάζουμε την αλήθεια μας, για να κατακτήσουμε την αγάπη των άλλων. Θάβουμε μέσα μας έναν ολόκληρο κόσμο. Όμως κερδίζεις τους άλλους, όταν έχεις κερδίσει τον εαυτό σου. Μια ισχυρή αίσθηση του εαυτού είναι κάτι πολύτιμο και μας επενθυμίζει, πόσο καταστροφικό είναι να την χάσουμε, όπως συμβαίνει με την άνοια για παράδειγμα. Το να

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

βρει κανείς τη σωστή αξία που θα δώσει στον εαυτό του, και να συμφιλιωθεί με αυτό που είναι, είναι μια πράξη ψυχικής ισορροπίας.

Ο ΚΗΠΟΣ

Ένα καλό της σύνταξης είναι ότι έχεις το χρόνο να ασχοληθείς με ό,τι αγαπάς. Στο χωριό π.χ. μπορώ να ασχοληθώ με τον κήπο μου. Νιώθω δημιουργός στην καθημερινότητά μου. Σκάβω, φυτεύω, κλαδεύω, ποτίζω και όταν ανθίζουν τα λουλούδια και δίνουν καρπούς τα δέντρα και τα κηπευτικά, η υπέρτατη χαρά. Απολαμβάνω το ευφρόσυνο πανηγύρι της άνθησης και της καρποφορίας, που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια μου. Απολαμβάνω αυτή την φανταστική

αίσθηση των χρωμάτων και της λάμψης των λουλουδιών, την ωρίμανση των φρούτων και των καρπών. Βέβαια αυτή η άνθηση είναι φυεγαλέα. Ακολουθεί ο μαρσμός που δηλώνει το αναπόφευκτο του θανάτου, αλλά και τον αέναο κύκλο της ζωής, την προσδοκία της αναγέννησης. Έπειτα είναι και το ωφελμιστικό του πράγματος. Κάνεις μια ήπια ένταση καρδιαγγειακή άσκηση, εξασκείς διαφορετικούς μυς, βελτιώνεται η ψυχική διάθεση, αφού είναι ένα πρώτης τάξεως αγχολυτικό, άσε που τρώς φρεσκότατα φρούτα και λαχανικά. Ο κήπος εξαρτάται αποκλειστικά από την φροντίδα σου. Νοιώθεις υπεύθυνος, χαρούμενος, νοιώθεις ότι σου ανήκει. Και όπως λέει και ο Μπρεχτ «Ζου ανήκει μόνο ό,τι φροντίζεις».

ΧΩΡΙΟ - ΠΟΛΗ

Ένα άλλο καλό της σύνταξης, είναι ότι περνά μισό χρόνο στο χωριό και το άλλο μισό στην πόλη. Διχασμένη. Στη διάρκεια κάθε σαιζόν νοσταλγώ και επιθυμώ είτε το χωριό είτε την πόλη για διαφορετικούς λόγους. Όταν είμαι στο χωριό απολαμβάνω την ανεκτίμητη ομορφιά της φύσης, την θάλασσα, τον χρόνο που κυλάει αργά, τους ανθρώπους που αγαπώ, τις μικρές αποστάσεις, τον έναστρο ουρανό, την μικρή κλίμακα των πραγμάτων. Από την άλλη μεριά στο χωριό νοιώθεις ότι οι τοίχοι είναι διάφανοι, ότι μάτια σε παρακολουθούν και διακρίνουν τα πάντα. Καμιά φορά αισθάνεσαι ότι σε κατασκοπεύουν και θέλεις να φύγεις να σωθείς. Οι κινήσεις έχουν καταμετρηθεί και η επανάληψη καταπέζει. Έντονος ο κοινωνικός έλεγχος που έχει και *ΣΥΝΕΧΕΙΑ στην 2η σελίδα*

